

ζωοθροφῆς. Μὲ /²⁶ τοῦτο νὰ ἔχῃ πάντοτε τοὺς δύο γονεῖς καὶ τὸν Γιάννην εἰς τὸ
ἔδιον /²⁷ σπῆτι νὰ κάθονται, γιωρὶς νὰ ἡμπορῇ νὰ τοὺς διώξῃ τινάς. Ἐ/²⁸ὰν δύως
γρειασθῇ ἡ κόρη των Καλὴν νὰ βάζῃ καὶ πρᾶγμα μέσα /²⁹ εἰς τὸ αὐτὸ δσπήτιον,
νὰ εἶναι ἐλευθέρα καὶ νὰ μὴν ἐμποδίζεται /³⁰ κτίζοντας καὶ τὴν πόρταν τοῦ δσπή-
τιοῦ αὐτοῦ δποῦ εἶναι ἐν τῷ μέσῳ /³¹ διὰ νὰ χωρίζονται [[...] / ³² [...]] τὸ δὲ ἐπάνω
μέρος /³³ τοῦ αὐτοῦ δσπήτιοῦ | ἥτοι τὴν κάμεραν | δποῦ ὁ γέρων Θεοδωρῆς ἐπροί-
κησε καὶ ἔδωσε διὰ /³⁴ γράμματος τοῦ υἱοῦ του, νὰ μένῃ στερεὸν καὶ ἀμετάβλητον.
Αὐτὰ /³⁵ ἀπεφασίσθησαν κοινῶς παρὰ πάντων καὶ σφραγίζεται ἡ πα/³⁶ροῦσα σεντέν-
τζα καὶ ὑπογράφεται εἰς διηνεκῆ ἀσφάλειαν :—

/³⁷ 1817 : Μαΐου : 23 : Μύκονος—

/³⁸» Λεονάρδος Βαλέτας ἐπιστάτης Μυκόνου

/³⁹» Ἰωάννης Γρυπάρης ἐπιστάτης Μυκόνου

/⁴⁰» Μιχάλης Καρέλας

/⁴¹» Νικολὸς Ἀντριόπουλος

/⁴²» Ἀθανάσιος Μπάμπαρης

/⁴³» Κυριάκος Ἀντρουλάκης

/⁴⁴ Δημήτριος Σκορδίλης

/⁴⁵ Νικολὸς Σούλιδος

/⁴⁶ Οἱ ἐπιστάτες Μυκόνου μαρτυροῦ /⁴⁷ μεν ὅτι ἴστον ἔστιν ἀπαραίτητον /⁴⁸ τοῦ

203

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αρχεῖον ΙΕΕΕ, 22550

1817 Ιουλίου 18

Διεκδίκηση ἀκινήτου

Διὰ τῆς παρούσης σεντέντζας γίνεται δῆλον ὅτι μὲ τὸ /² νὰ ἐπαρησίασεν ἐδῶ εἰς
τὴν Καντζελλαρίαν ἡ κυρία Αἰ/³κατερίνα θυγάτηρ τοῦ αὐτοῦ Τζωρτζάκη Μπάου
ἢνα πωλητή/⁴ριον γράμμα πρὸ χρόνων διὰ ἔνα παλιόκλεισμα κεί/ ⁵μενον εἰς τὴν
Μεσαριάν, τὸ δποῦν αὐτὸ πωλητήριον /⁶ δὲν εὑρίσκεται εἰς κανένα κώδικα τοῦ
Κοινοῦ ἀπερασμένον /⁷ νὰ λέγῃ ὅτι ὁ Ἰωάννης) Μπάος ἡγόρασεν ἀπὸ τὴν Μαροῦσα
γυνὴ /⁸ τοῦ ποτὲ Λουμπῆ ἔνα παλιόκλεισμα εἰς αὐτὸν τὸν τόπον /⁹ καὶ μὲ τὸ νὰ
ἐπώλησεν ὁ Ἀθανᾶς τοῦ Χάνου μιὰν γονι/ ¹⁰κήν του παραγγαριὰν εἰς αὐτὸν τὸν τό-
πον ἐνόμισαν /¹¹ οἱ διάδοχοι τοῦ ποτὲ Μπάου ὅτι νὰ εἶναι ἡ ἀγορὰ /¹² τῶν προγό-
νων τους καὶ αὐτὸ παλιόκλεισμα. Διὰ τοῦτο ἔ/ ¹³γινεν ἀκριβῆς ἐπιζήτησις καὶ ἔρευνα
παρὰ τῶν /¹⁴ προεστώτων καὶ ἐφέρθηκαν δῆλοι οἱ κώδικες τῆς στίμας τῶν /¹⁵ πρα-
γμάτων τοῦ τόπου καὶ πάντοτε εύρεθη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ /¹⁶ Χάνου μία παραγγαριὰ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

εἰς Με | σα | ριάν, εἰς δὲ τὸ δόνο /¹⁷ μα τοῦ Ἰ(ωάννη) Μπάου εἰς κανένα μέρος τῆς στίμας τῶν Κοινῶν /¹⁸ κωδίκων δὲν ἐφάνη εἰμὴ μόνον εἰς τὸ προικοσύμφωνον /¹⁹ τῆς αὐτῆς Μαρούσας ὅτι εἶχεν εἰς αὐτοὺς τοὺς τόπους ἀμπέλι /²⁰ προῖκαν ἀπὸ τὸν ἄνδρα τῆς καὶ πηγαίνοντας ἀκόμα /²¹ οἱ προεστῶτες μὲ περισσοτέραν ἔξετασιν διὰ νὰ μὴ γίνεται /²² λάθος ἥκουσαν ὅτι ἔνας γέρων Μαθιδες Στούπας ὁ /²³ ποῦ διέτριβεν εἰς ἔκεινα τὰ μέρη ἐπῆγαν αὐτοπροσώπως /²⁴ τέσσαρες τῶν δοκιμωτέρων προεστώτων καὶ βάζοντάς του /²⁵ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἀγίας Πανάγρης τὸν ἡρώτησαν /²⁶. Ὁ ὅποιος ἀπεκρίθη ὅτι ἡ πωληθεῖσα παραγγεργιὰ /²⁷ ἦταν ἐξ ἀρχῆς τοῦ Χάνου καὶ ὁ Ἰ(ωάννης) Μπάος εἶχεν ἐ/²⁸κεῖ ἀμπέλι τὸ ὅποιον τὸ ὀνόμασαν Σκυλάμπε/²⁹λον. Τὸν ἡρώτησαν καὶ ποῦ τὸ ηὔρεν ὁ Μπάος τὸ /³⁰ αὐτό. Ἀπεκρίθη ὁ ἕδιος γέρων ὅτι τὸ εἶχεν ἀγο/³¹ράσει ἀπὸ τὸν ποτὲ Λουμπῆ. Διὰ τοῦτο ἀποφασί/³²ζει ἡ κρίσις ὅτι αὐτὴ ἡ παραγγεργιὰ εἶναι ἕδιον /³³ κτῆμα τοῦ Χάνου καὶ τῶν προπατόρων του, ἡ δὲ ζητουμένη /³⁴ ἀγορὰ τοῦ Ἰ(ωάννη) Μπάου κατὰ τὸ πωλητήριον εἶναι | τὸ νῦν | λεγό /³⁵ μενον Σκυλλάμπελον, ὅποι τὸ ἔχουν οἱ αὐτοὶ Μπατ/³⁶τες κατὰ τοὺς κοινούς κώδικες καὶ κατὰ τὴν μαρτυρίαν /³⁷ τοῦ γέροντος Στούπα. Διὸ εἰς ἔνδειξιν σφραγίζε/³⁸ται ἡ παροῦσα καὶ ὑποβεβαιοῦται δι' ὑπογραφῆς /³⁹ τῶν προσελθόντων. 1817 : Ιουλίου 18 Μύκονος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

'Αρχεῖον Ι Ε Ε Ε, 22552

ΑΘΗΝΩΝ

1817 Ιουλίου 24

"Ομβρια ὕδατα στέγης. Κοινόχρηστος δρόμος

Διὰ τῆς παρούσης σεντέντζας δῆλον γίνεται, ὅτι κινηθείσης διαφορᾶς /² διὰ τὸ σκέπασμα ὅποι ἀπεφάσισε νὰ κάμη ἐπάνω εἰς τὴν τούρλαν τοῦ /³ φούρνου του ὁ Ἰ(ωάννης) Καμπάνης ἥτοι ἡ φαμίλια αὐτοῦ, προσθέτοντας τράβες /⁴ καὶ ὅλα πρὸς ἀπάντησιν τῶν νερῶν ὅποι ἀκολουθοῦν ἀπὸ ταῖς βροχαῖς /⁵ καὶ ἀντιλέγοντες εἰς ταῦτα οἱ γείτονες καὶ πρὸ πάντων ὁ κύριος Λαμπριανὸς Φ: /⁶ Σκορδίλης, [[καὶ]] ἐπῆγεν ἡ κρίσις αὐτοπροσώπως εἰς αὐτὸν τὸν τόπον καὶ ἐθε/⁷ώρησεν ἐκεῖ ὅλην τὴν κατάστασιν καὶ ἐβεβαιώθη ἀπὸ τὰς μαρτυρίας /⁸ ὅλων τῶν γειτόνων, ὅτι ὁ μακαρίτης Ἰ(ωάννης) Καμπάνης ἐμεγάλωσε τὴν αὐτὴν /⁹ τούρλαν εἰς τὸ ἔξω μέρος τοῦ δρόμου καὶ ἐπῆρε μερικὸν τόπου κολο/¹⁰βώνοντας τὸν δρόμον, καθὼς φαίνεται καὶ ὀφθαλμοφανῶς τὸ ἀνακαίνι/¹¹σμα. Ἐπειδὴ ὅμως καὶ εἰς αὐτὸν τὸ μέρος ἥτον ἔνας κοπρότοπος πλησίον εἰς /¹² τὸ σπήτι τῶν αὐτῶν Σκορδίλιδων ὀλίγος χαρισμένος εἰς τὸν ἕδιον Ἰ(ωάννη) Καμ/¹³πάνην καὶ αὐτὸς ὁ κοπρότοπος σήμερον εἶναι γινομένος καντηρίμη καὶ δρό/μος τοῦ αὐτοῦ μαχαλᾶ, δικαίω τῷ λόγῳ ἡ κρίσις

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ